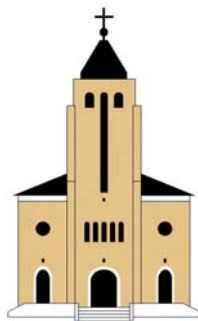

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2015/2. SZÁM • FEBRUÁR 22.

ÁLDÁSSÁ VÁLÓ KÍSÉRTÉS

Hamvazószerdával elkezdődött a nagyböjti felkészülés ideje, amikor az elhangzó bibliai tanítások, a sajátos liturgikus cselekmények, a böjt különböző formái, a lelki formálódást szolgáló elvonulások és elcsendesedések, az egyéni áldozatvállalás, valamint a szegények és törékeny élethelyzetben lévők szolgálata előkészítenek minket húsvét misztériumának átélésére. Az elhangzó olvasmányok közül kiemelkedő szerepet foglal el Jézus megkísértésnek története, amit mindhárom szinoptikus evangélium szövege feldolgoz (Mt 4,1-11; Mk 1, 12-13; Lk 4, 1-13). Jézus elvonult a pusztába, és szembe kellett néznie a kísértővel, aki próbára tette Őt. A kísértések idején kiderült, hogy nem az anyagiak vonzása határozza meg életét, nem akar kérkedni helyzetével, és nem szövetkezik a gonosszal a hataloméért. (Harrington, 1993)

A kísértés ideje áldássá vált Jézus számára, amikor a próbák közepette dönteni tudott a Mennyei Atya mellett, és ezzel tanúságot tett Isten szeretetéről. A nagyböjti időszak felkészíthet minket is a kísértések és a próbatételek fogadására. Egész életünkre kiható erősítő gondolatokat és tanításokat fogadhatunk be, hogy amikor döntéshelyzetbe kerülünk, akkor képesek legyünk a jót választani. Gyermekként döntést hozhatunk, hogy tanuljuk-e az életet és a szeretet törvényét, vagy nem szorgoskodunk fejlődésünk előrehaladásán. Kamaszként megküzdhetünk Istentől jövő küldetésünk megtalálásával, ebből a hűség születhet, de dönthetünk látszólagos, valódi elköteleződés nélküli szerepek mellett is. Fiatalként elköteleződhetünk a másikért vállalt belső felelősség mellett, de magunkba is zárkozhatunk. Felnőttként létrehozhatjuk életművünket, vagy sodródva megrekedhetünk anélkül, hogy gyümölcsöt hoznánk. Idős emberként dolgozhatunk lelki fejlődésünk beteljesítésén és mások bölcs boldogításán, vagy engedhetünk a kétségbeesés örvényeinek. (Carver-Scheier, 2006) A döntésekben együtt jelenik meg a jóra való meghívás és a kísértés is. Ha Jézus lelkületével találkozunk a próbatétellel, a kísértés áldássá válhat.

N. K.

A MEGSZENTELT ÉLET ÉVE

Ferenc pápa a 2014 adventjétől 2016 februárjáig tartó időszakra a **Megszentelt élet évét** hirdette meg. Ebből az alkalomból a **MUSTÁRMAG** szeretne néhány – talán kevésbé ismert – szerzetesrendet bemutatni. Sorozatunkat a legkorábbi szerzetesközösségek egyikével, a karthauzi renddel kezdjük.

„Isten dicséretére és dicsőségére Krisztus, az Atya Igéje a Szentlélek által kezdettől embereket választott ki, hogy őket a magányba vezesse és bensőséges szeretetben egyesítse őket magával” – hangzik a karthauzi rend egyik legfontosabb mondata.

A rend alapítása 1085-re vezethető vissza. Kölni Szent Brúnó, a karthauzi rend alapítója ekkor vonult vissza hat társával egy Grenoble (Franciaország) melletti La Chartreuse nevű településre – innen a rend elnevezése –, és alapította meg ott az első közösséget. Remeteéletet éltek, és bár Brúnó eredetileg nem írt regulát, hamarosan szükségessé vált a rend szabályainak rögzítése, ugyanis egyre többen, sőt más országokban is csatlakoztak ehhez az életmódhoz. A 12. század első harmadában II. Ince pápa fogadta el a rend reguláját, 1170-től pedig szerzetesrenddé nyilvánították a közösséget. Szintén a 12. század közepén jött létre a rend női ága. A szigorú életforma dacára hamar terjedni kezdett a rend.

Az egyháztörténelem folyamatai nyomot hagytak ezen a szerzetesrenden is. A törté-

nelem folyamán többször megkérdőjelezték ennek a kontemplatív (szemlélődő) rendnek a létjogosultságát, üldözték, számos országban felszámolták. Ma megállapíthatjuk, hogy ez az egyetlen olyan rend, amely meg-

őrizve szigorúan szemlélődő életformáját fenn tudott maradni.

A karthauziakat a népnyelv néma szerzeteseknek hívja, mivel úgy vallják, hogy „a hallgatásban és a magányban találjuk meg Istent”. A közösségben nagyon fontos a Jézus-ima. Napirendjük szemlélődésből, egyéni imából, tanulásból, tudományos és fizikai munkából áll. Minden páternek kis házacska van, könyvekkel, íróasztallal, alvóhellyel, kápolnával. Az ajtó előtt elterülő kicsiny kert lehetőséget biztosít a kertészkedésre, levegőzésre. Hétköznap mindenki egyedül étkezik, az ennilát kis

ablakon készíti be a szolgálatos testvér. A karthauzi szerzetesek vegetáriánusok. Ünnepeken közösen étkeznek, és ilyenkor beszélgetni is szabad. Érdekes, hogy a csend ellensúlyozásaképpen a heti egyszerű közös

ÉRDEKESSÉGEK:

- Aki szeretné közelebről is megismerni a karthauziak világát, érdemes megnéznie *A nagy csend* című dokumentumfilmet (rendező: Philip Gröning, 2005), amely varázslatosan szépen mutatja be ezt az archaikus, mégis köztünk élő nagyon is hiteles világot.
- Az egyik franciaországi kolostorban egy magyar fiatalember, *Moré Balázs* 2014 nyarán tett örök fogadalmat
- Ha Magyarországon nincs is karthauzi rend, a majki egykori kamalduli kolostor épületegyüttesét megtekintve képet nyerhetünk arról, hogy élhettek, élhetnek ezek a szerzetesek (a két rend igen hasonló hagyományokat ápol). Majk Oroszlány közelében található, az egykori *Kamalduli Remeteség* kiváló úti cél.
- Irodalomtörténeti érdekesség *Öitvös József Karthauzi* című regénye, ahol a főszereplő a világból kiábrándulva vonul vissza egy kolostorba.

MÁRCIUS

Március hagyományos magyar neve Böjt-más hava. A hónap jeles szentje **Boldog Csák Móric** domonkos áldozópap. 1270 körül született Veszprém vármegyében, Ugodon egy gazdag nemesi családban, Csák Demeter fiaként. 1301 körül vette nőül Aba Amádé leányát, Katalint. Háromévi házasság után a házastársak közös megegyezéssel bevonultak a domonkosok Nyulak szigetén lévő férfi, illetve női kolostorába. Aba nádor azonban Mórictot kikaparancsolta a kolostorból, hogy hatalmas birtokait kormányozza. Móric erre nem mutatott hajlandóságot, ezért börtönbe vettette. A börtönből hat hónap után szabadulván visszatért a szigeti kolostorba, de a domonkosok félve a nádor haragjától Bolognába küldték.

Így Móric tanulmányait Itáliában végezte, s csak fölszentelése után tért vissza Magyarországra. Harminc évet töltött különböző domonkos konventekben. A győri konventben halt meg, és ott is temették el. A domonkosok 1494-től boldogként tisztelték, ünnepe a rendben március 20.

Életéről így ír Hevenesi Gábor: „Móricról, aki a magyarok között nagyon tekintélye Csák családból származott, Isten Anyja jelenésben jövendölte meg terhes édesanyjának, hogy a gyermek kedves lesz Isten és az emberek előtt. Kisgyermek kora után a tanulásban annyira előrehaladt, hogy a többieknek mindig példaképe volt jámborságban és a többi erényben is. A tanuláson kívüli időt imádságban vagy szerzetesekkel folytatott jámbor beszélgetésben töltötte. Nagyon kedvelte a szerzeteseket. Az egyik domonkos testvért, aki atyai várakban tartózkodott, térden állva kérte, hogy beszéljen neki a szentek életéről. Az elbeszélést hallgatva könnyekre fakadt, és szívében megszületett a vágy, hogy amint teheti szerzetes lesz. Mikor nagykorú lett, meg is akarta valósítani vágyát, atyja azonban megtiltott, és akarata ellenére feleségül adta hozzá Amádé nádor leányát. Ez azonban csak késleltette, de meg nem változtatta Mór szándékát. Három évig ugyanis a legszentebb módon éltek együtt, majd kölcsönösen megegyeztek ▶

▶ sétánál nem csak lehet, hanem kötelező is beszélgetni egymással.

A szerzetespapi képzés legalább hét évig tart, és aki ennek a rendnek a tagja szeretne lenni, annak legalább 20 esztendősen kell lenni, és középiskolai végzettséggel kell rendelkeznie. A jelöltek körülbelül tíz évi felkészülés után tehetik le örökfogadalmukat.

A rend tagjai kézműves munkákkal biztosítják a rend fenntartásához szükséges

bevételeket. Híresek állattenyésztésükről, valamint növénytermesztésükről. A legismertebbek a karthauzi macskák, a karthauzi lovak, a karthauzi rózsák. A karthauzi szegfűket is a karthauzi rendről nevezék el. Fő bevételi forrásuk az ismert karthauzi likőr, a Chartreuse, amelyet egy voironi gyárban készítenek 130 féle fűszerből és onnan adják el világszerte.

N. Gy.

▶ abban, hogy Móric belép a domonkosokhoz, felesége pedig kolostorba vonul. Már mindketten elkészültek az útra, amikor a dolog a nádor tudomására jutott, s mivel Mórt nem tudta jobb belátásra bírni, börtönbe záratta. A börtönben nem tudták rávenni szándéka megmásítására, végül megengedték, hogy a szerzetbe lépjen.

A rendben harminc kerek esztendeig nem evett húst. Éjjel és nappal ciliciu-

mot viselt, hogy lelke megfékezze a testét. Vácott éjszaka zárt ajtókon át ment be a templomba, s míg szokatlan fény ragyogta körül, az egész éjszakát imádságban töltötte. Végül Győrött 1336-ban március 20-án szentként fejezte be életét. Életében és halála után csodákat tett.”

Forrásmű: *Szentek élete*, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

ADVENTI LEKIGYAKORLAT

A Gável Henrik atya által tartott adventi lelkigyakorlat első prédikációjáról karácsonyi számunkban írtunk, majd januárban a felnőtt hittanosok fejtették ki véleményüket a témában – most is kaptunk egy érdekes írást.

Maga a gondolat, amivel Öröm vasárnapján Henrik atya eltalált bennünket, nem elsősorban az újdonság erejével hatott ránk.

Egyik gyermekünk – az öt közül – fogalmazta meg családon belül először: „*Mi lenne, ha a karácsonyt úgy ünnepelnénk, hogy nem adnánk egymásnak ajándékot?*” Mielőtt még bárki is arra gondolna, hogy talán szülői elképzelésünk sosem találkozott csemeténk szíve vágyával – szegény gyermek(ek), illetve micsoda szülők vannak! –, ezt a lehetőséget jó lelkiismerettel cáfolhatom. Az se jár jó úton, aki azt gondolja, hogy családunk az életszentség oly magaslataira jutott, hogy a „földi hívságok”, amelyek néha egy-egy szebb ruha, elektronikus kütyü, ilyen-olyan játék, miegymás formájában jelentkeznek, nekünk nem okoznak adott esetben örömet, mi több: már-már boldogságot. De hát pont ez az! Boldogságot adni másnak van hatalma itt?

Tudunk-e igazán *teljes szívből* örülni annak, amit karácsonykor, szenteste ünnepelhetünk? Az Isten emberré lett = Velünk az Isten!

Talál nálunk szállást a Szent család, vagy már annyira eltelünk más örömmel, hogy épp nekik nem jut majd hely a szállásunkon? Hogyan éljük meg a nagybetűs Ünnepet, ha más dolog – bármennyire is a szeretet megnyilvánulása: adni-elfogadni, örömmel örülni – *elvonhatja a figyelmünket a lényegről?*

Számomra ezek voltak a lelkigyakorlat kulcsszavai, ami alapján ott helyben őszintén átgondoltam, hogy is viszonyulok én ezekhez a gondolatokhoz. Az ajándékozás tényleg elvonhatja a figyelmünket? Nem akarunk túl sokat egyszerre? A gyerekek is ebből sejtettek meg valamit. Elég gyorsan egymásra néztünk a feleségemmel: „*En tudom, mi a megoldás. – Én is.*”

A szavazóképes (értsd: 3 éven felüli) utódokkal az autóban hazafelé – tartózkodás és ellenszavazat nélkül – eldöntöttük, hogy még aznap kiosztjuk az ajándékokat. (Elég furcsa módon mindenkié megvolt már. Visszagondolva nem is emlékszünk ilyen évre, amikor az utolsó napokban nem loholtunk volna még ajándék után.) Előre ▶

RENDRAGYÓ KÉPVISELŐ- TESTÜLETI ÜLÉS

*Don Bosco Közösségi Ház,
2015. január 12.*

Bár sok szállal kötődöm a szemeretelepi plébániához, a januári képviselő-testületi gyűlésen mégis vendégként vettem részt, hiszen a hivatásom egy másik egyházközséghez köt, ahol magam is tagja vagyok az ottani képviselő-testületnek. Ezért rendkívül érdekes volt belepillantani egy másik község belső életébe. Igen felemelő érzés volt a megújult-megszépült Don Bosco Közösségi Házban terített asztalhoz ülni, tudva, mennyi munka és imádság segítette, hogy ilyen kulturált és barátságos közösségi tér jöhes-

sen létre. A finom vacsora után Károly atya rövid hálaadás után megkérte a jelenlévő képviselő-testületi tagokat, hogy egyenként számoljanak be néhány szóval arról, milyen szolgálatot végeznek az egyházközségben, és milyen terveik-elképzeléseik vannak az új évben. Számomra emlékezetes volt, hogy mindenki mekkora lelkesedéssel mutatta be a maga segítő tevékenységét, és milyen elkötelezettséggel beszélt a jövőre vonatkozó terveiről. Nem szokványos, hogy MINDENKINEK van testre szabott feladata, nincsenek „potyautasok” a testületben. Az egész este emelkedettsége, barátságos hangneme, az egyes tagok tudatos szerepvállalása, a közös terhek szétosztása mind-mind azt tanúsították, hogy a Szent István Plébánia hívó közössége élő, jövőbe tekintő közösség, akik

► hozott karácsony: csalás! Mondhatja az, aki szerint a karácsony = az ajándékozás családi ünnepe.

A karácsonyig hátralévő napok várakozása, számunkra úgy érezzük, így sikerült igazibbra. A szenteste titkát és örömét jobban átélhettük a maga ünnepélyes egyszerűségében. Nem gondoljuk mindentől függetlenül, hogy ez általános recept minden „igazhívó” számára. Nem gondoljuk továbbra sem, hogy az ünnep hagyományos kellékei feleslegesek, hovatovább „ártalmasak” lennének. Ezek arra kell, hogy szolgáljanak, hogy hangoljanak-segítsenek. De nem árt, ha tisztában vagyunk, mi az örömünk igazi oka? A Gyermekek születése? Vagy Ő csak csúcspdíz komfortérzetünk karácsonyfáján?

Egy gyermek születése mindig felforgatja a család életét. Radikális változásokat hoz

akarva-akaratlanul. Sok minden megszo-
kott dolgot elfelejthetünk, de a gyermeket vállalók örömét ez nem szegi. Az Istengyermek születése nem bolygathatja meg megszokásainkat, hagyományainkat, komfortérzetünket? Végül is kinek van születésnapja? Neki vagy nekünk?

Mi most úgy éreztük: kegyelmi pillanatot hagynánk ki, tapasztalva a teljes családi egyetértést, ha nem próbálnánk ki a szentestét ajándékok nélkül. Nem bántuk meg egy kicsit sem, nem volt hiányérzetünk. Kevesebb kapkodás, több közös ima, alaposabb ráhangolódás az éjféλι szentmisére.

Hogyan lesz jövőre? Még nem tudjuk, de mindenkit bátorítunk, ha a szíve mélyén „jóra való kísértést érez” arra, hogy a megszokottól kissé eltérő módon karácsonyozzon, ne álljon ellen!

Sz. A.

- ▶ nemcsak a tapintható egyházat – vagyis a templomot, közösségi házat – építik-szépítik, hanem a lelkit is. A Jóisten gazdag áldása segítse ezt az építkezést a jövőben is!

V. T.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT A KRISZTUSHÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

Pestszentlőrinc, 2015. január 19–23.

A 2015-ös évet is hagyományosan közös imádsággal kezdtük keresztény testvéreinkkel: hétfőtől péntekig minden este más felekezet templomában, imaházában tartottunk imaalkalmakat. Az imahét témája ebben az évben Jézus és a szamáriai asszony (Jn 4) története volt.

Január 19, hétfő, református templom:

„Mint a szép híves patakra a szarvas kívánczik” – a közös éneklés átmelegítette szívünket. Győri Gábor evangélikus lelkész hirdetett igét: Jézus állandóan úton van, minket szolgál. Elfárad, de nem fárad meg. Lehajol hozzánk, eljön, és maradéktalanul elvégzi a küldetését, élő vizet hoz a kiapadt kútba a szomjas világnak. Kérjünk tőle a szamáriai asszonnyal együtt: Adj innom!

Január 20, kedd, evangélikus templom:

„Bár szétszakadva él az Egyház...” – az ének himnuszaként hatott. Itt Huszta Csaba baptista lelkész hirdette az igét: élő vízzel táplál a napi Biblia-olvasás. Mi akadályoz? Vagy a bűn tart távol a Bibliától, vagy a bűnt tartja távol tőled a Biblia. Ha nem hagyod, hogy az élet gondja, baja megfojtsa benned az Igét, akkor Krisztus odaáll melléd, és élő vizet kínál: fogadd el!

Ezen a két imaalkalmon nem csak ittunk, ettünk is. A református és az evangélikus testvéreinknél a szeretetvendégség alkalmat adott arra, hogy beszélgethessünk. A keddi agapén döbrentünk rá, hogy tőlünk se széledhetünk szét vendéglátás nélkül. Egy szempillantás alatt megszerveztük a szerdai agapét – minden sikerült. A helyszűke miatt ugyan kicsit zsúfoltan, de annál nagyobb szeretettel. Meghitt beszélgetésben volt részem régi ismerősökkel, jelen voltak egymás számára, bizalommal, szeretetben tisztelettel. Hála legyen.

Január 21, szerda, Szemeretelepi katolikus templom:

B. Pintér Mária evangélikus lelkész hirdetett igét. A szamáriai asszony kerülte a többieket. Hol van életének a sebe? Jézus nem taszítja el, hanem megszólítja: Adj innom! Majd rámutat a gyenge pontjára:

EGY RABBI ELŐADÁSA A ZSIDÓ HITRŐL

Don Bosco Közösségi Ház,
2015. január 29.

hűtlen, nem maradnak meg mellette a férfiek. De az Úr szeretete, irgalma befogadja, ő is értékes. Én is értékes vagyok Istennek, aki teremtett engem. Ha rádöbbenek Isten szeretetére, életemben változás történik. Ezután Karezs atya Ferenc pápát idézte: ajándékok cseréjéről van szó, tanulunk egymástól.

Január 22, csütörtök, baptista imaház: „*Jöjjetek én hozzám, így szól az Úr. Szeretetem bőven áradó folyó. Élet vizét kapja minden szomjazó*” – daltanulással kezdtük az imaalkalmat, majd Kiss László református lelkész hirdetett ígét, melyben arról hallottunk, hogy a szeretet kezdeményez. Jézus a kezdeményező. Jákob kútjánál nem volt korsó, a számariaiak csak maguknak éltek, céljuk volt, hogy ellehetetlenítsék a vándor szomjának oltását. Azzal, hogy Jézus megszólítja ezt az asszonyt példát ad nekünk, hogy közeledjünk egymáshoz! Szolgáljunk egymásnak a korsónkkal, ez a mi feladatunk, így lesz erős és áldott Isten népe. Ne szomjazzanak melletted!

Január 23, péntek, Szent László templom, Havanna lakótelep: „*Bár szétszakadva él az egyház...*” – csendült fel a kedves dallam. Az ígét hirdető Gábor Elemér gondolatai rávezettek arra, hogy mindannyian testvérek vagyunk. A kútnál a kötél a vízhez jutás lehetősége. A kötél annyi felé szakadt, ahány felekezet lett. Össze kell fognunk, hogy élet legyen bennünk.

A záró alkalmon minden lelkész mondott még néhány gondolatot, lelki útvalót, majd *Neruda Károly* felemelő, felüdítő összegzése Isten kertjét idézte. Bőségesen termő gyümölcsfák voltak az együtt töltött napjaink. Velünk van az együttérző, örökkévaló Isten.

Az ökumenikus imahét mély benyomást tett ránk. A tiszteletesek szavai hiteles életképek voltak. Jelen voltunk egymás számára az éneklésben, imáinkban átjárt minket a hála az együttlértét.

SZ. K.

Salom! Január 29-e estéje nemcsak azért volt emlékezetes, mert esett a hó, hanem azért is, mert a *Világvallások katolikus szemmel* beszélgető sorozatunk újabb alkalma érkezett el: *Fináli Gábor* rabbi – akkor még a Délpesti Körzet vezetője, azóta már a Belvárosban szolgálja az Örökkévalót – mesélt nekünk a zsidóságról.

Fináli Gábor felajánlotta, hogy előadását követően nemcsak a szóban feltett kérdésekre válaszol majd, hanem a „kérdés-láda” bedobott írásos kérdésekre is, így bátrabban tehetünk fel olyan kérdéseket is, amelyeket szóban kevésbé mernénk megfogalmazni.

Az előadás nemcsak a zsidóság hit- és szokásvilágába, történetébe engedett rövid betekintést, de a saját hitünk alapjait is jobban megvilágította. Ízelítőül néhány gondolat, amely szóba került ezen az estén:

– Mi történt az Édenkertben? Mi bűnbeesésnek nevezzük az ott történeteket, Gábor rabbi a *céltévesztés* kifejezést használta: az ember nem arra használta fel a lehetőségeit, amire teremtve lett. Isten szeretetből teremtette az első emberpárt, azért hogy megossza velük a létezés gyönyörűségét, s ők a Teremtő kicsiny képmásaként megismétljék azt. Az Édenkertben történetek miatt azonban három dolog is elromlott: ember viszonya önmagához, a másik emberhez és Istenhez.

– Az emberiség folyamatos visszatérésben van az Örökkévalóhoz, mert csak vele együtt tudjuk erősíteni a fényt a világban.

– Miért választott nép a zsidóságot? A zsidóság a Tóra, vagyis a Tanítás „postása”. A Tóra, amelyet Mózesen keresztül kapott, más értelmezésben maga az Élet Fája. ►

▶ – A Tórában nagyon fontosak a számok, a számok mesélnek (minden betűnek megvan a számértéke, így a szavaknak, neveknek is) A Szentírás ezáltal historio-filozófia: azt fejezi ki, hogyan tekintünk a történelemre, hogyan látjuk, mi a történelem.

– Az ember szabad. De ez nem a szabadsághoz, hanem szabadossághoz vezet. A kezek közti élet tartja meg a szabadságot is.

– Az áldozat lényege, hogy közelebb kerüljünk Istenhez. Az áldozat eszköz, amely megtöri a szívet. Az a fontos, hogy az áldozatot milyen szívvel adja az ember. A szándék fontosabb, mint az áldozat. *(Ezt Jézus is tanította!)* Az ima is hasonló módon működik.

Ezen a kiragadott néhány gondolaton túl nagyon sok érdekességet hallottunk még. Megtudtuk, mi az imasál, az imaszíj – amelyről az Máté evangéliumában is szó van. Ezeket Gábor rabbi be is mutatta. Vannak-e, s ha igen, mikor vannak a kötelező imák? (reggel, délután, este). Ennek kapcsán került szóba, hogy a nőkre nem

vonatkoznak az időhöz kötött szabályok. Persze feltettük a kérdést: miért nem? A rabbi úr – felmérve a helyzetet és a hölgyek számát – a következő értelmezést adta válaszul: a nők az egyetlenek a Teremtésben, akik nem élettelen, hanem élő dologból lettek teremtve, s ők képviselik a transzcendentalitást a világban. Igazán kedves gondolat!

Megismerhettük a zsidóság vándorlásának a történetét, hogy miért kezdtek el kereskedelemmel foglalkozni, miként jutottak el Kelet-Európába; s néhány gondolatot

hallottunk zsidóság üldöztetésének történetéről is. Még egyetlen érdekességet ragadnánk ki: a Colosseumot a lerombolt szentély aranyából, zsidó rabszolgákkal építették Rómában. Ez a Colosseumnál nincs megemlítve...

Az előadása annyira érdekes, stílusos és szellemes volt, hogy észre sem vettük, hogy már fél tíz körül jár az idő. Károly atya felvetette, s a rabbi úr szívesen vállalta, hogy a kérdések megválaszolására egy következő alkalommal kerítsünk sort. Az előadás lezárásaként mi is meghívást kaptunk, hogy egy péntek este látogassuk meg a Gábor rabbit a zsinagógában, majd Károly atya kérésére búcsúzóul mindannyian ároni áldást kaptunk tőle.

A kérdésekre 2015. március 12-én, csütörtök este, 19 órakor kaphatunk választ a Don Bosco Közösségi Házban. Mindenkit szeretettel várunk, azokat is, akik az első alkalomra nem jöttek el, vagy nem tudtak eljönni, azonban most, vagy mások élménybeszámolóí alapján kedvet kaptak arra, hogy jobban megismerjék zsidó testvéreinket.

K. M. K.

A NAGY DÖNTÉS: ELMENJEK-E JÖVŐRE A NŐI LELKINAPRA VAGY SEM?

*Női lelkinap, Don Bosco Közösségi Ház,
2015. január 31.*

Az életünk döntések sorozata. Ahogyan egy baseballjátékos sem mérlegelhet minden lehetséges kimenetelt egy labda érkezése előtt, jobb, ha hozzá hasonlóan tekintetünket az égre emelve (Isten vezetésére figyelve) nekiindulunk, és szemmel tartjuk a labdát (azokat a jeleket, melyeket Isten ad a döntéshez).

Mária is megijed egy ilyen feldobott labdától, mikor az angyal közli vele, hogy Isten anyja lesz. Azonnal visszakérdez, hogy hogyan lehetséges ez. Isten hírnöke nem ad kimerítő választ (nem vázol lehetőségeket, következményeket), csak ennyit mond: „Istennél semmi sem lehetetlen”.

Mária pedig elindul, s figyeli a jeleket. Útra kel Erzsébethez, elindul a népszámlálásra, gyermeket szül egy istállóban, menekül Egyiptomba, látja fia halálát... Nem racionális mérlegelésekből fakadóan dönt, hanem az egyetlen bizonyosságból: Istennél semmi sem lehetetlen.

Olyan jó, hogy van előttünk egy ilyen asszony példája! Egy nőé, akinek élete ugyanúgy gondokkal és megoldandó feladatokkal is teljes volt, akár a miénk. Ereje és kegyelemmel teljessége pedig egy egyszerű de tökéletes Istenre való ráhagyatkozásból fakad.

Az is jó, hogy ilyen világos példán keresztül olyan egyszerűnek tűnik a mi ku-

sza életünk is. A nővér – *Gertraud Evanzin* schönstatti Mária-nővér –, aki a fenti gondolatokkal segített nekünk megtalálni a „jó fajta” belső nyugtalanság és a rossztól való, káros stressz közötti különbséget, szintén nagyon jó példa volt. Belső nyugalma és derűje kiült az arcára. Jó volt rácsatlakozni kifogyhatatlannak tűnő akkumulátorára. Csak töltöttünk, erősödtünk – mintegy nyolcvan nő egyszerre –, hogy ne csak a felhasználói felületünk (a felszín) izzon a mindennapok forgatagában, hanem jó döntésekből fakadóan szívünk legmélye is tisztán és erősen fogadja a labdákat.

Jön az a meccslabda, nem késik!

B. R.

A RUACH ZENEKAR KONCERTJE

*Don Bosco Közösségi Ház,
2015. február 12.*

A *Világvallások katolikus szemmel* előadás-sorozat igazi vallásközi élménnyel bővült: a RUACH zenekar klezmer zenével kápráztatott el minket. A zenekart 2003-ban *Somogyi Péter* és *Vincze Miklós* alapították, akik akkor az ELTE fizikus szakának hallgatói voltak, mindketten gyakorló katolikusok. Nagyon tetszett nekik a ma játszott klezmer zene, de a kétezer éves liturgikus dallamok és a modern amerikai posztklezmer-mozgalom is felkeltette érdeklődésüket. Játszanak még izraeli könnyűzenét, és neochaszidimus világa is mély benyomást tett rájuk. Péter hozta magával a spanyol, argentin ízt, Astor Piazzolla hatását, Miklós pedig az arab-török világot.

Az eset a nemrég elhunyt *Schweitzer József* főrabbinak ajánlották, akit személyesen is ismertek, és nagyon megragadta őket mindaz, amit képviselt. Nagyra becsülték

azonban hozzáértőként lépésről lépésre csepegtette lábunkba a tudást – meggyőzve mindenkit arról, hogy nincs olyan, aki ne tudna táncolni, csak olyan, aki nem akar. Mára már bátran és élvezettel rojruk a két tanult tánc lépéseit. Az első turnus után lelkesen, jókedvvel

▶ azt a hidat, amelyet Erdő Péterrel együtt egy 2003-as Mindentudás Egyeteme sorozatban közösen is építettek.

Nagyszerű zenei utazásra vittek magukkal minket ezen az estén ezek a fiatalok. Belepillanthattunk abba, hogy milyen zenei hatások érték ezt a nehéz sorsú népet vándorlásai során, miként változott nyelvük. Miklós kiváló nyelvtudása segített ismerkedünk ezzel a nyelvi kultúrával.

Nagyon örülünk, hogy ebben az élményben részesülhettünk. Köszönet a szervezőknek és az előadóknak. Várjuk az újabb előadást!

Sz. K.

vágtunk bele a következő két tánc, az *angol keringő* és a vidám, fergeteges *jive* táncolásába. A farsangi idő báljaiban már hasznosíthattuk is tudásunkat, és végre a tánczenét nem a székünkbe kényszerítve kellett hallgatnunk, hanem a parkett porolásával élvezhettük a ritmust.

A táncoslábúak közösségéhez csatlakoztak néhányan a rákoshegyi és a lőrinci főplébániáról, sőt még nem hívók is, akik szívesen jönnek közénk, és alkalomadtán még a hitről is szót ejthetünk velük...

A tánciskola továbbra is nyitott kapukkal várja a csatlakozni vágyókat vasárnap esteként 19 órai kezdettel!

K. D. J.

TÁNCISKOLA

Don Bosco Közösségi Ház

Októberben indult el közösségi házunkban plébániánk tánciskolája. A első tízhetes kurzuson szép lépéskombinációkat tanultunk a *tangó* és a *cha-cha-cha* elemeiből. Kezdetben mindnyájan meg voltunk róla győződve, hogy magunknál „benább”, esetlenebb nincs a világon, és csak visszafogottan, gátlásainkat kelletlenséggel leplezve lépegettünk. *Krizsa Mária*, a Botafogo Táncegyüttes szólótáncosa és koreográfusa

DON BOSCO EMLÉKNAP

2015. február 15.

Bár a szalézi rend 2005-ben átadta plébániánkat az egyházmegyének, minden évben megemlékezünk *Bosco Szent Jánosnak* (Don Bosco), a szalézi rend alapítójának az ünnepéről. Az idén is hűségesen követtük azt a hagyományt, hogy a szent emléknaphoz közeli vasárnap, ünnepi szentmise keretében imádkozunk a közbenjárásáért.

Erre az alkalomra igyekszünk egy-egy szalézi szerzetes atyát is meghívni. Az idén már-már úgy tűnt, hogy a meghívot-

tak közül (Lyton atya, Baji János atya) senki sem tud hozzánk érkezni, de Frank Pál atya – aki 16 évig volt szemeretelepi plébános – szívesen jött közénk, így vele ünnepeltünk. Pál atya igen gazdag és tartalmas – ám cseppet sem rövid ☺ – szentbeszéde után, a betegek világnapjához kapcsolódva 52 idős és/vagy beteg testvérünk részesült a betegek szentségében.

A szentmisében Pál atya kérte, hogy imádkozzunk a szalézi közösségért, a missziósokért, szerzetesi hivatásért, hogy ez a szerzetesi közösség lelkileg és létszám tekintetében is növekedni tudjon Magyarországon. A szentmise végén Károly atya

megköszönte Pál atya szolgálatát, és kérte, hogy ő is imádkozzon a mi közösségünkért.
S. Z.

VERSSAROK

Az IRODALMI KÖR levelezőlistájáról ezúttal Ágoston-Papp Mónika ajánlását választottuk:

Szabó T. Anna: **Február**

Hallod, hogy pendül az ég? Jön a szél!
Zsendül a földben a nedv, fut a vér,
bizsereg a magban a lomb meg a fény –
túl vagyunk lassan a tél nehezén.

Olvad a hó, fenn fordul a nap,
kiböködi a hideg csillagokat,
döccen a vén Föld rossz kerekén –
túl vagyunk mégis a tél nehezén.

Jaj, milyen évszak! Hosszú, sötét.
Óvtuk az otthon csöpp melegét.
Biccen az új ág, zsenge remény:
túl vagyunk, úgy-e, a tél nehezén?

Jön, jön a szél, friss föld szaga száll,
létre gyötörte magát a halál,
nincs lehetetlen, van te meg én –
túl vagyunk, látod, a tél nehezén.

EMBERNEK MARADNI, ÉS MINDENEK ELŐTT ŐSZINTÉNEK LENNI

Idei nagyböjti lelkigyakorlatunkat a március 15-i és 22-i esti szentmisék keretében Szili András atya, a pestszentlőrinci főplébánia káplánja tartja – vele beszélgettünk.

■ *Hogyan készül András atya egy lelkigyakorlatos felkérésre, mint amilyen a szemeretelepi?*

– Az aznapi evangélium az egyik sarokkő, a nagyböjti fókuszaira készülök: Krisztus kereszthalála és feltámadása a cél, ahova el kell jutni. A vitaképe-sebb jeleneteket szoktam kiemelni: Pilátus személyisége, Péter tagadása, Heródes karaktere.

■ *Mi András atyának a lelkipásztori ars poeticája?*

– Embernek maradni, és mindenek előtt őszintének lenni. Isten bölcsessége választja ki, akiket papnak hív. Stereotípiák vannak arról, hogy milyen a jó pap. Ezek fölöslegesek. A pap idővel paposodik, ami egyszerre lehet pozitív és negatív folyamat is. Fontos megmaradni annak, aminek Isten meghívott, nem felejteni el a gyökereinket. A papság előtről származó

kapcsolatok alkalmasak arra, hogy görbe tükröt tartsanak az embernek, őszinte visszajelzést adjanak arról, hogy merre tartok. A pap közszereplő, ezért kialakul róla egy kép. A hívek nagy része leginkább a prédikációk alapján ítéli meg a papot. „Annyira tisztetem, hogy nem bántom meg őszinte véleményem kimondásával” – gondolják sokan,

ezért inkább a háta mögött mondom el nemtetszésemet, s ezzel valójában a hívők közösségének ártok. A pap Krisztust jeleníti meg, és adja át a szent áldozásban. Ez a lényeges, az egyéni szimpátia huszadrangú kellene, hogy legyen. Persze ez is szempont: a rokonszenv, de nem ez az elsődleges egy pap megítélésében.

■ *Hogy hívta meg a papságra a Jóisten?*

– Hogy honnan hívott? Nem aktív katolikus családból: misére jártunk és hittanra

járattak szüleim. Hétéves koromban meghalt édesanyám, és édesapám számára a hit túl intim kérdés volt ahhoz, hogy erről beszéljen is, imádkozni ritkán imádkoztunk otthon együtt. Az esztergomi ferencesekhez jártam gimnáziumba, itt elegendő lett a hitből, lázadtam és kivágtak. A Lónyay utcai Református Gimnáziumban ébredtem rá annak az értékére, amit készen kaptam: szentségek, imádság, gyónás. Itt kezdtem el mindezt értékelni.

■ **Milyen gyümölcssei vannak már papi szolgálataának?**

– Nehéz erre felelni, nincsenek még kézzel fogható gyümölcsök, amit így felsorolhatnék. Arra törekszem, hogy a sztereotípiákkal szemben megvédjem az egyházat, a nem vallásos emberek számára is több legyen az egyház egy intézménynél. Fontosnak tartom azokat az egyháztörténelmi személyiségeket láttatni, akiket elfogultan ítélünk meg: Richelieu, VI. Sándor pápa. Felfedezni történetükben a megkísértést, a küzdelmet, az elbukást és újrakezdést. Fontos árnyalni például a róluk kialakított képet. És voltak már párok, akiknek sikerült segíteni, hogy elinduljanak egy úton, nem nekem köszönhetően, de eszközként támogatni tudtam őket az iránykeresésükben, ám ez nem egyéni érdem. Bárki számára közvetíteni az egyház befogadó, emberséges, elfogadó voltát: ez a célom, és néhol ebben tudok az Atya eszköze lenni.

■ **Milyen módon kapcsolódik a lelkipásztori hivatáshoz a latin kultúra szeretete?**

– Az olasz nyelv volt az első szerelem, de a papság körében az olasz nyelv ismerete nem egyedi jelenség, sokan beszélnek olaszul. Azért ma is minden évben el kell hogy

egyszer jussak Olaszországba. Ha másként nem megy, fogom magam és 5 óra alatt levezetek Fiumébe megízlelni a Monarchia nosztalgiját. Felsőfokú nyelvvizsgám van olasz nyelvből. Kedvenc városom Bologna. Az olasz kultúra a realitás, a spanyol a távolabbi álom, nehezebben megközelíthető. Ez egy Peruban töltött kiránduláshoz kapcsolódik, ahol egyszer egy júliust és augusztust tölthettem. Azóta esketek és keresztelek a Bazilikában spanyol nyelven, de ez nem fő feladatom. Mikor hívnak, megyek. A francia kultúrát is szeretem. Nagy élmény volt Bretagne-ba levezetni 6500 kilométert egyszer, ebből 1400-at egyben tettem meg Reimsig, nem volt kis kihívás, de nagy élmény volt.

■ **Mi lenne 10 év távlatában megvalósítható álma?**

– Szívesen lennék 10 év múlva káplán ugyanitt. A lelkipásztori munka mindig ingajarat: egyszer öröm, máskor teher, elkeseledés és kilábalás.

■ **Milyen hobbija van még András atyáknak?**

– Nagyon fontos a barátokkal való kapcsolattartás. Különben nagyon szeretek utazni: kimenni a világból egy Volvo hátán, akár Svédországig. Szeretek olvasni, szeretem a történelmet.

■ **Milyen a kapcsolat a dél-pesti plébániák között?**

– Nagyon jó a kapcsolat, talán ilyen strukturált kapcsolattartás nincs sehol máshol plébániák között. Az itteni atyák nem magányos gerillák, jó az együttműködés, nyitottak egymásra. Persze jó lenne, ha még több időnk jutna egymásra.

B. M.

SZEMLÉLŐDŐ IMA

2014 szeptembere óta egy szemlélődő imacsoporthoz tartozunk plébániánkon. Már régen vágytam arra, hogy megtanulhassam, gyakorolhassam, és egyszer talán majd élhessem ezt a fajta imát, melyet Mózes és Jézus, Szent Pál és Avilai Szent Teréz is gyakorolt. Mert a szemlélődés nem más, mint kivonulás a pusztába. A csendbe, a sivatagba. Ahogy Pál is kiment négy évre a sivatagba a megtérése után. A damaszkuszi úton rátalált Istenre, s ezután nem az apostolok, a tanítók után szaladt, nem Rómába ment, hanem a sivatagba, hogy elmélyítse ezt a kapcsolatot a megtalált Örökkévalóval.

A szemlélődő ima végtelenül egyszerű és végtelenül nehéz. Egyszerű, mert csak ülünk és kiüresítjük magunkat, hogy Isten lelke tudjon imádkozni bennünk. Nehéz, mert csak ülünk és kiüresítjük magunkat, hogy Isten lelke tudjon imádkozni bennünk. Nehéz azért is, mert elsősorban életforma és nem csupán a napból az imádságra kiszakított idő. És életformát váltani, a szokásainkat, a mindent felcímkező gondolkodásunkat, az elvárásainkat, az akaratunkat, az érzelmeinket és az indulatainkat elengedni nehéz. Nehéz mindezt kikapcsolni, pedig, ahogy Avilai Szent Teréz fogalmaz, ha az értelem működése ki van kapcsolva, akkor megvalósul a teljes önátadás, „melyben a lélek olyan egységre jut, hogy már

nem önmaga által látja magát, hanem Isten által, és Istent is az ő végtelen jósága által.”

Kétszer 30 percet imádkozunk, közben egy kis megmozgató sétával. Azért, hogy minél inkább megértsük ennek az imamódnak és a szemlélődésnek a lényegét, tíz héten keresztül nem csak „technikai” útmutatásokat (testtartás, figyelem irányítása) kaptunk a csoport vezetőjétől, Szanka Tímeától, hanem bibliai szakaszokon alapuló tanítást is. Az imaidő végeztével megosztjuk a tapasztalatainkat és Timi reflektál azokra. Ezek a reflexiók tükröt jelentenek, melybe tekintve tovább tudok haladni azon az úton, mely számomra nem pusztán vonzó, hanem mélyen alakító is. Ha pusztán pillanatokra is, de megélni a Jelenvaló jelenlétét bennem, körülöttem, mindenkiben átforgató erővel bír. Úgy érzem: alakítja önmagamhoz, emberi kapcsolataimhoz és az Atyához fűződő kapcsolatomat is. Persze a változás nem könnyű, de Szalézi Szent Ferencre gondolok, aki azt tanította

nekünk: „Ha szíved kószál és szenved, óvatosan vidd vissza a helyére és helyezd gyöngéden a te Istened jelenlétébe. És ha soha semmi mást nem csináltál egész életedben, csak a szívedet hoztad vissza és helyezted Isten jelenlétébe, habár újra és újra elfutott miután visszahoztad, akkor életed beteljesedett.”

Á. P. M.

KÖNYVAJÁNLÓ:

Mustó Péter: Csendben születik az élet

– A belső ima tapasztalatairól;

Mustó Péter: Megszereted, ami a tied

Jálics Ferenc: Szemlélődő lelkigyakorlat

– Bevezetés a szemlélődő életmódba és a Jézus-imába

Jálics Ferenc: Tanuljunk imádkozni

Richard Rhor: Minden egybetartozik –

A kontemplatív ima ajándéka

Avilai Szent Teréz: Belső várkastély

Thomas Merton: A belső tapasztalat – jegyzetek a szemlélődésről

HAMU

A hamu olyan anyag, amivel mindennapi életünkben gyakran találkozunk. Egyszerű meghatározása szerint nem más, mint a szerves anyag elégeése után keletkező szerves maradvány.

Az Ószövetségben igen gyakran találkozhatunk a hamuval. Izajás próféta szerint a bűnös ember szíve hasonló a hamuhoz, a bálványimádó pedig „hamut szerető” ember. Ugyanez a tartalom jelenik meg a Bölcsesség könyvében is: „Hamu a szíve! Élete nyomorultabb a pornál.” A mindennapi életben hasznát vették ugyan a hamunak (a kenyérsütés legegyszerűbb módja volt, hogy a felforrósodott kőre helyezett kenyértészát forró hamuval szórták meg, ezt az elnevezést őrizi a mesékben oly gyakran található hamuban sült pogácsa elnevezés), mégis bibliai értelemben a hamu elsősorban a gyászt, a bűnbánatot, az ember önnön semmisségének megvallását jelenti.

A hamu a bűn fizetsége: a gonoszok „hamuvá lesznek a föld színén”. A bűnös saját bűnösségének megvallásakor épp azt teszi nyilvánvalóvá, hogy csak „por és hamu”, és hogy ezt másoknak is kifejezze, ezért ül hamuba, vagy szór fejére hamut.

A Ószövetségben a bűn és a szerencsétlen sors szoros kapcsolatban álltak egymással. A szenvedés okának az elkövetett bűnt tekintették. A vezekléshez ugyancsak hamut használtak. A hamu azt fejezi ki, hogy a balsorstól sújtott ember élete olyan, mint a hamu. A 102. zsolnártában megpróbáltatás idején imádkozik a zsolnáros: „Kenyerem úgy eszem, mint a hamut, és italom könnyeimmel vegyül.” Jeremiás próféta pedig a következőképp szólít fel bűnbánatra: „Sion leánya, öltözzél szőrruhába, hints hamut magadra, öltö gyászt!”

Amikor a katolikus liturgiában homlokunkra hamuval a kereszt jelét rajzoljuk, akkor mi is nyilvánosan fejezzük ki azt, hogy tudatában vagyunk annak, hogy szükségünk van a bűnbánatra, hogy életünk megújulásra szorul. A hamu az előző évi húsvéti (virágvasárnapi) barka maradványa. Így a homlokunkon lévő kereszt mind anyagában, mind pedig formájában azt is jelképezi számunkra, hogy bűnbánatunk nem egyszerű emberi vezeklés, hanem belülről fakadó hálás válasz megváltottságunkra.

N. Gy.

HÁZI PRAKTIKÁK

DIÓS PÖTTY, DIÓS CSÓK

A Mustármag legutóbbi számában megjelent csörögefánk receptjében csak tojássárgáját használtunk, ezért, hogy ne kelljen a fehérjét senkinek tovább őrizgetnie a hűtőben, most egy olyan recept következik, amihez csak tojásfehérjére van szükség.

6 tojásfehérjét kemény habbá verünk, majd 25 dkg kristálycukrot apránként belekeverünk. Végül 25 dkg darált diót óvatosan beleforgatunk. Sütőpapírral bélelt tepsibe evőkanállal 1-1 pöttyöt teszünk a masszából, erős lángon 5 percig sütjük, majd a lángot mérsékeljük.

Jó étvágyat kívánunk!

K. L. M.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **március 6. péntek:** elsőpéntek, este 6 órakor szentmise Jézus Szíve tiszteletére;
- **március 7. szombat:** elsőszombat, este ¼6-tól rózsafüzér, majd 6 órakor szentmise lesz;
- **március 13. péntek:** a Fatimai Szűzanya emléknapja. A szakásos kerületi imaest az Ibo-lya utcai kápolnában lesz. 17 órakor kezdődik a rózsafüzér, melyet szentmise követ;
- **március 15-én és 22-én vasárnap:** az esti szentmiséken lesz a nagyböjti lelkigyakorlat. A szentbeszédeket Szili András káplán atya mondja. Mindkét este 5 órától gyóntatás lesz;
- **március 16. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **március 29. vasárnap:** virágvasárnap – a ½10-es szentmise elején a templom előtt ünne-plies barkaszentelés, majd a szentmise kereté- ben énekelt passió lesz;
- **Nagyböjt péntekjein** keresztúti szertartást tartunk este ¼6 órától kezdődően, utána pe- dig szentmisén vehetünk részt. Nagyböjt pé- tekjein csak este lesznek szentmisék!

KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK

- **február 24. kedd:** 20 órától az Asszonykőr találkozója a plébánián;
- **február 26. csütörtök:** 17 órától a Nyugdíjas klub találkozója a plébánián;
- **február 27. péntek:** 20 órától az Irodalmi kör találkozója a plébánián;

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.),
Mayer Gabriella (M. G.), Nemszics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Ágoston-Papp Mónika (A. P. M.), Bodó Márton (B. M.), Bodó Rita (B. R.),
Kada-Molnár Krisztina (K. M. K.), Kollányiné Dohán Judit (K. D. J.),
Schütt Zoltán (S. Z.), Szabó Attila (Sz. A.), Szász Katalin (SZ. K.),
Szegei Katalin (Sz. K.), Vadas Tamás (V. T.)

Fotók: K. M. K., K. D. J., Nemszics Botond, Sárkány György

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

Plébániánk honlapján – www.szemere.plebania.hu – az egyéb hírek és aktualitásokon kívül a **Mustármag** számai olvashatók!

- **március 17. kedd:** 20 órakor a Férfikör ta- lálkozója a plébánián;
- **március 24. kedd:** 20 órától az Asszonykőr találkozója a plébánián;
- **március 26. csütörtök:** 17 órától a Nyugdí- jas klub találkozója a plébánián;
- **március 27. péntek:** 20 órától az Irodalmi kör találkozója a plébánián;

HIRDETÉSEK

- **március 2. hétfőtől:** a nagyböjti időszak- ban *tartós élelmiszer gyűjtést* rendezünk, amit a területünkön élő rászorulóknak juttatunk el. Felajánlásainkkal kifejezhetjük a kiszolgál- tatott sorsú emberekkel való szolidaritásun- kat. Az élelmiszereket szentmisék előtt vagy után, illetve irodaidőben lehet elhozni;
- **március 13–15. péntek–vasárnap:** általá- nos iskolás minitábor lesz Esztergomban.
- Idén is rendelkezhetünk adónk 2x1%-árról. Az első 1%-ot felajánlhatjuk a Magyar Kato- likus Egyháznak, a második 1%-ot pedig egy általunk kiválasztott, erre jogosult alapítvány, egyesület, vagy más civil szervezet kaphatja meg. Élünk ezzel a törvény adta lehetőséggel! Az első 1% felajánláshoz szükséges nyilatko- zatot a templom végében lévő kis asztalon ta- lálhatunk; vigyünk belőle ismerőseinknek is!

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptárodba!!!)

- **július 20–25. között** Héregben lesz az általá- nos iskolás nyári tábor. A létszám korlátozott. Kérjük, aki szeretne jönni az minél hamarabb jelentkezzen 3000 Ft előleggel a sekrestyében;
- **július 30–augusztus 2. között** lesz a családi tábor az idén Balaton-felvidéken, Balatoncsicsó településen. Megközelítőleg az eddigi évek költségeivel számolhatunk. Lehe- tőségünk van arra, hogy akár már szerdán, jú- lius 29-én kezdhesük a tábort. Kérjük, hogy az érdeklődők jelezzék, hogy a szerdai vagy a csütörtöki kezdést részesítik előnyben. Jelen- kezni február végéig lehet a plébánián, csalá- donként 5000 Ft előleg befizetésével.